

Devrim kitlelerin eseri olacaktır! Devrimcilik tekkecilik değildir!

Bu yazının başlığını, “Devrimciler ne zaman devrimciliği öğrenecek?” diye de okuyabilirsiniz. Fakat, Kuzey Kürdistan-Türkiye’de devrimci örgütlerin –ki bunların çoğu komünist olma iddiasındadır– muzdarip olduğu temel hastalıklardan birisi, işçi ve emekçiler adına devrimi, devrimci örgütlerin yapacağı anlayışı iken; bu hastalığın bir göstergesi de tekkecilik olarak da tanımlanabilecek grupçuluktur. Aslında kitleler adına devrimi devrimci örgütlerin yapacağı anlayışıyla, grupçuluk bir madalyonun iki yönü-

dür. Bu yüzden de başlıkta bu hastalığa dikkat çekmek istedik.

Evet, devrim kitlelerin eseri olacaktır. Bu, Marksizm-Leninizm biliminin en temel ilkelerinden biridir. Devrim için mücadele ettiğini söyleyen ve komünist olma iddiasında olan devrimcilere yol göstermesi gereken temel marksist-leninist yaklaşımlardan, ilkelerden biri de budur. Fakat Kuzey Kürdistan-Türkiye’li devrimcilerin tavırlarına bakıldığında, sözkonusu örgütlerin bu marksist-leninist ilkedan fersah fersah uzak olduğu, her seferinde –ne yazık ki– yeniden or-

taya çıkmaktadır.

Devrimin kitlelerin eseri olacağı konusuna fazla girmeden, bu tavrı takınmamızı gerektiren konuya geçelim.

Faşist Türk devleti, 19 Aralık 2000 tarihinde devrimci tutukluların açlık grevi ve ölüm orucu eylemlerini sürdürdüğü 20 cezaevine koordineli biçimde saldırdı. Hakim sınıfların büyük sahtekârlıkla “şefkat operasyonu”, “hayata dönüş operasyonu” vb. diye adlandırdığı bu saldırıda onlarca devrimci katledildi, yüzlercesi yaralandı ve şimdilik bin civarında devrimci tutuklu F tipi cezaevlerine konuldu. Açlık grevi ve ölüm orucu eylemleri hâlâ sürüyor. Faşist devletin başbakanı ve bilimur yetkili savunucuları bu katliamı cezaevleri sorununun çözümü olarak kitlelere lanse etmektedir. Hakim sınıflar kendi çıkarlarına, sınıfsal tavırlarına uygun davranmaktadırlar.

Fakat devrimci örgütler, bırakın devrimin kitlelerin eseri olacağı yaklaşımına uygun davranmayı, devrimciler arasındaki eylem birliğini, ajitasyon ve propaganda özgürlüğünü bile hazmedemeyecek kadar tekkeci, grupçu tavırlar takınmaktadırlar.

Bunun somut örnekleri cezaevlerindeki katliama, saldırılara karşı protesto eylemlerinde yaşandı. Faşist Türk devletinin cezaevlerine saldırmadan önce ölüm orucu eylemini yürütenler, yurtdışında da yer yer reformist tavırlarla burjuva liberal ve hümanist kesimlere çağrıda bulunurken; saldırı sonrasında yapılan eylemlerde devrimcilere, komünistlere pankart bile açtırmadılar.

Somut olarak bizim yaşadığımız örnek, Almanya’nın Berlin şehrinde oldu. 19 Aralık Salı günü, cezaevlerine saldırınının başlatıldığı günün akşamı bir protesto eylemi yapıldı. Bu eylem, bir bağlamda hazırlıksız yapılan ve ilk tepkinin dile getirildiği eylem oldu. Fakat ertesi gün, yani 20 Aralık Çarşamba günü akşamı, hazırlığı yapılan, izni alınan bir protesto yürüyüşü eylemi yapıldı.

ALMANYALI BOLŞEVİKLERDEN TEPKİ!

Faşist Türk devletinin cezaevlerinde gerçekleştirdiği katliam Almanyalı Bolşevikler tarafından da protesto edildi. Almanya’da bolşevik partinin inşasını hedefleyen bir perspektifle yayınlanan “Trotz Alledem” (“Herşeye Rağmen”) isimli dergi, çıkardığı bir bildiriyle katliamı protesto etti. Faşist Türk devletinin Almanyalı “demokratik” dostlarından öğrendiğini, bu durumun devrimci tutuklular için hücre tipi cezaevleri inşasında da geçerli olduğunun belirtildiği bildiride şu görüşlere yer verildi:

“Bunun Almanya ile ne ilgisi var? Almanya, Kuzey Kürdistan-Türkiye’de büyük ekonomik ve siyasi çıkarlara sahiptir. Bugünkü faşist Türk devleti aynı zamanda Almanya’nın çıkarlarının da savunucusudur. Alman devleti Türk faşizmini, onun “terörizm” diye adlandırdığı şeye, yani Türkiye’de emperyalizmin ve uşaklarının çıkarlarına karşı olan herşeye karşı yürüttüğü savaşta desteklemektedir. Örneğin, bu bağlamda Almanya Avrupa’da hâlâ PKK ve DHKP-C yasağının sürdürdüğü tek ülkedir! Türkiye’de zindanlardaki katliamda da Alman devleti sorumlu ve suçludur.”

DEUTSCHER
EXPORTSCHLAGER „STAMMHEIM“
WIRD DURCHGESETZT!

Massaker in
türkischen Knästen!

S am 20. Oktober 2000 ist in den türkischen Zellen des türkischen Hauptstaats gegen die Forderung der türkischen Arbeiter „eine Massenaktion“ in den Gefängnissen durchgeführt. Die türkische Staat gegen die Arbeiter, während der revolutionären Bewegung des 1. Oktober, wurde in den Gefängnissen durchgeführt. Die türkischen Herrscher ist es mit Unterstützung der Staat im Auge, daß die revolutionären Gefängnisse in Vorbereitung der nächsten Gefängnisse in der Türkei in Deutschland durchgeführt sind. Die türkische Herrscher ist es mit Unterstützung der Staat im Auge, daß die revolutionären Gefängnisse in Vorbereitung der nächsten Gefängnisse in der Türkei in Deutschland durchgeführt sind.

Am 20. Oktober 2000 ist in den türkischen Zellen des türkischen Hauptstaats gegen die Forderung der türkischen Arbeiter „eine Massenaktion“ in den Gefängnissen durchgeführt. Die türkische Staat gegen die Arbeiter, während der revolutionären Bewegung des 1. Oktober, wurde in den Gefängnissen durchgeführt. Die türkischen Herrscher ist es mit Unterstützung der Staat im Auge, daß die revolutionären Gefängnisse in Vorbereitung der nächsten Gefängnisse in der Türkei in Deutschland durchgeführt sind.

Bu eyleme biz de mümkün olduğunca fazla insan harekete geçirmeye çalıştık ve başka eylemlerde harekete geçiremediğimiz bazı insanlar bile bu yürüyüş gelip bizimle birlikte protestosunu yüksek sesle haykırdı.

Faşist Türk devletinin devrimci tutuklulara karşı saldırılarını ve katliamını dile getiren ve protesto eden Almanca bir de pankart yazdık. Elimize geçen 19 Aralık 2000 tarihli Bolşevik Partizan imzalı Türkçe ve 20 Aralık 2000 tarihli Herşeye Rağmen imzalı Almanca bildirileri de çoğaltarak yürüyüş yerine gittik. Yürüyüş yerine gittiğimizde iki yoldaş dışarda bakanlar tarafından görülebilecek biçimde pankartımızı açtı. Fakat bu arada bizden önce pankart açmak isteyen MLKP taraftarları arkadaşlarla yürüyüş komitesi arasında bir tartışmanın yürüdüğü ve kimseye pankart açtırılmadığını öğrendik.

Yürüyüş komitesinden –yürüyüş komitesi DHKP-C, TKP (ML) ve TKİP’ten oluşmuştu– arkadaşlar bizimle de konuşmaya geldiler. Kimseye pankart açtırmayacaklarını, sadece komitenin ortak belirlediği iki pankartın taşınacağını anlattılar. Bizim pankarttaki Bolşevik Partizan imzasını çıkarabileceğimizi, pankartı imzasız da taşımaya hazır olduğumuzu söylememize rağmen, pankart taşımaya izin vermediler.

Bunun üzerine, bizim devrimcilerin yaptığı bir eylemde, devrimcilere, komünistlere pankart taşıtmama tavrını yanlış bulduğumuzu, bunun demokratlıkla bile ilişkisi olmadığını; bu tavrı protesto ettiğimizi ama faşist Türk dev-

letin devrimcilere saldırıda bulunduğu, devrimci tutukluları katlettiği bir ortamda, faşist Türk devletine karşı devrimcilerin protesto seslerini daha fazla yükseltmeleri gerektiği bir ortamda, eylem anında bu yanlış üzerine fazla tartışmak istemediğimizi belirterek, pankartımızı açmadan yürüyeceğimizi açıkladık.

500 kadar insanın katıldığı yürüyüşte, yürüyüş sonuna kadar pankartımızı pankart sopalarna sarılı biçimde taşıdık... Belki de birileri yanlışlığın farkına varmış olabilir diye düşünüyorduk. Fakat, Almanya’nın diğer bölgelerindeki eylemlerden aldığımız haberler, devrimcilerin bir türlü öğrenmek istemediğine işaret ediyordu. 20 Aralık Çarşamba günü Berlin’de ayrıca TKP/ML de ayrı bir yürüyüş yaptı.

Berlin’de takınılan “ölüm orucuna katılmayanlar pankart açamaz” vb. tavrı yurtdışında yer yer diğer bölgelerde de uygulandı. İlk bir iki gün bazı yerlerde imzasız pankarta izin verilse de egemen olan yaklaşım DHKP-C, TKP (ML) ve TKİP’in ortak kararlaştırdıkları pankartlar dışında kimsenin pankart açmayacağı tavrı olmuştur.

Tüm devrimci oportünist örgütler eylemde birlik, ajitasyon ve propagandada serbestlik ilkesini ilke olarak kabul etmemekte, her eylemde, eylemi düzenleyenlerin anda işlerine geldiği gibi kullanılmaktadır. Böylece birlikte yüründüğünde daha gücüne çıkacak devrimci protesto sesleri, devrimci güçlerin eylemde birliği, ajitasyon ve propagandada serbestliği ilkesi uygulanmayarak zayıflatılmıştır. Bırakın bu ilkenin uygulanması-

nı, ölüm orucuna katılmayanlar... eylem birliği içine bile alınmamıştır.

Somutta DHKP-C, TKP (ML) ve TKİP, kendileri dışındaki devrimcilerle bile birliği reddeden grupçu, evet evet tekkeci siyasete sahip olduklarını pratik tavrılarıyla da göstermişlerdir. Bu somutta grupçuluk tavrını takınan esasta bu üç örgüt olsa da, Kuzey Kürdistan-Türkiye’deki diğer devrimci örgütlerin büyük çoğunluğunun tavrı da bu tavrıdan özde farklı değildir.

Tüm devrimcilerin artık bu yanlış yaklaşıma son demesi, devrim için mücadelenin başarısı açısından olmazsa olmaz bir önkoşuldur. Devrimcilerle bile eylem birliği sağlayamayanların milyonlarca işçi ve emekçiyi devrim için mücadeleye sevk etmesi, milyonlarca kişiye doğru önderlik etmesi düşüncesi hoş ama boş bir düşüncedir.

Grupçu tavrın gizlenemeyecek kadar açığa çıktığı böyle ortamlarda devrimin kitlelerin eseri olacağı, devrimciliğin tekkecilik olmadığı düşüncesini daha yüksek sesle haykırmak, devrimcilerle yanlışını göstermek daha fazla gerekli olmaktadır.

Biz, bazı Bolşevik Partizan okurları olarak tüm devrimcilere, grupçu tavrını terketmeleri, devrimin şu ya da bu örgüt tarafından yapılmayacağını; devrimin işçi ve emekçi kitlelerin eseri olacağını kavrama ve bu konulardaki yanlışlarını, hatalarını aşma çağrısında bulunuyoruz!

25 Aralık 2000

Bir grup Bolşevik Partizan okuru ▲

Faşist Türk devletinin cezaevlerindeki devrimcilere yönelik katliamı Kuzey Kürdistan-Türkiye’de olduğu gibi yurtdışında da yoğun bir şekilde protesto edildi; faşist devletin hücre saldırısı ve devrimci tutsakların talepleri çeşitli malzemelerle Avrupa kamuoyuna taşınmaya çalışıldı. Aşağıda Almanya’da Bolşevik Partizan taraftarlarının hazırlayıp geniş bir şekilde dağıttıkları pullardan bazıları...

